220493
24.1 Ju
B
Mia
NaB

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 — 'S-GRAVENHAGE — TEL. 614941

MR 25 januari 1974 / 4 a Besproken

AAN:
De Minister-President

Voorzitter van de Raad
van Ministers

Dienstonderdeel: Directie Integratie Europa

Datum: 23 januari 1974

Onderwerp: EEG regionaal beleid - regionaal Fonds

Kenmerk: DIE-18907

TER INFORMATIE VAN DE MINISTERRAAD VAN 25 JANUARI 1974

Het EEG regionaal beleid, met name het tot stand te brengen Regionaal Fonds, zal op 30 januari voorwerp vormen van een EEG Ministerraad te Brussel.

Het was niet wel mogelijk, en het leek ook niet noodzakelijk, een vergadering van de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen te beleggen ter voorbereiding van deze EEG Ministerraad op een tijdstip, zodanig dat eventuele Conclusies van de Coördinatie Commissie nog aan de (Nederlandse) Ministerraad ter behandeling zouden kunnen worden voorgelegd.

Derhalve heb ik de eer U bijgaand een aantekening, met bijlagen, waarover interdepartementaal overleg heeft plaats gehad, te doen toekomen over de stand van zaken, die de slotsom bevat dat de Conclusies van de Coördinatie Commissie, laatstelijk van 2 januari jl. (bijlage) geen aanpassing behoeven.

Spoedshalve zend ik afschrift dezes rechtstreeks aan de leden van de Ministerraad en aan alle Staatssecretarissen toe.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN a.i.,

VERZOEK BIJ BEANTWOORDING DATUM, KENMERK EN ONDERWERP TE VERMELDEN

1347-4-72-221659*-41

© NA, 2.02.05.02 (Arch. MR) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 1290
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/D00438

Regionaal beleid

Stand van zaken d.d. 22 januari 1974

Na de impasse waarin de discussie over dit onderwerp was geraakt na de Raadszitting van 17 en 18 december 1973 hebben bilaterale contacten tussen een aantal lidstaten plaatsgevonden, m.n. tussen het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Frankrijk. Deze contacten hebben weinig concreet resultaat opgeleverd doch wel bijgedragen tot verbetering van de sfeer. Dit laatste heeft ertoe bijgedragen dat tijdens de Raadszitting van 14 en 15 januari 1974 de discussie op constructieve wijze is hervat. De Nederlandse delegatie kon zich hierbij richten naar de in de Ministerraad goedgekeurde Conclusies van de Coördinatie Commissie, met name die van 2 januari jl. (bijgevoegd). Over het kernpunt der moeilijkheden, t.w. de totale omvang van het fonds, zijn de delegaties evenwel niet tot elkaar gekomen. Dit heeft ertoe geleid dat tenslotte besloten is om de Raad nog eenmaal op 30 januari over deze zaak bijeen te roepen waarna uiterlijk in de Raad van begin februari een definitief besluit genomen zou moeten worden.

Zowel Duitsland als het Verenigd Koninkrijk hebben zekere concessies gedaan terwijl ook Frankrijk zich bereid heeft verklaard tot enige tegemoetkomendheid.

Aan de ene kant staat nog altijd Duitsland dat thans mogelijk een fonds van 1400 miljoen RE voor drie jaar zou kunnen aarvaarden. Dit fonds zou zijn werking echter moeten concentreren op de gebieden met de grootste regionale problemen. Hierbij zou als kriterium worden gehanteerd een Bruto Produkt 10% beneden het Gemeenschapsgemiddelde.

Aan de andere kant staat het Verenigd Koninkrijk dat het Commissievoorstel (2,25 miljard RE in drie jaar) zou kunnen accepteren mits een belangrijk netto voordeel aan het VK ten goede komt. Frankrijk streeft naar overeenstemming langs de lijnen van het Commissievoorstel, waarbij een geringe concessie aan de concentratiegedachte mogelijk is.
Tijdens de jongste Raadszitting zijn door Frankrijk, Luxemburg en het Voorzitterschap suggesties voor een compromis gedaan die door de Commissie in becijferde modellen zijn omgezet. Deze modellen beogen allen door verdeling van het fonds in twee gedeelten enigermate tegemoet te komen aan de Duitse (en Nederlandse) wens tot concentratie op de meest achtergebleven streken en betekenen derhalve een relatieve verbetering van de Italiaanse, Britse, Ierse en Deense (Groenland) positie. Voor een meer gedetailleerde beschrijving van deze
./. modellen, zie bijlage.

De indruk bestaat dat een oplossing zal moeten worden gezocht in een regeling waarin na een aanloopperiode de elementen van het Commissievoorstel zullen worden toegepast. De Duitsers denken daarbij aan een lange aanloop (5 jaar), het VK en de andere Lid-Staten aan een veel kortere.

Het is moeilijk te voorzien in hoeverre nu op 30 januari een compromis zal worden bereikt, of dat de discussie pas later in positieve zin zal worden afgesloten.

In ieder geval ziet het er thans niet naar uit dat de Nederlandse delegatie in de Raad van 30 januari behoefte heeft aan een verdergaande volmacht dan de Conclusies van de Coördinatie Commissie van 2 januari nl, dat we in ieder

geval "niet hoger moeten uitkomen dan het Commissievoorstel".

Deze gevolgtrekking lijkt met name gerechtvaardigd nu het V.K., dat om een hoger totaal bedrag dan door de Commissie voorgesteld vraagt, heeft geïndiceerd eventueel en op zekere voorwaarden met dat voorstel akkoord te kunnen gaan.

Het is niet duidelijk of de jongste Franse monetaire maatregel effect zal hebben op de besluitvorming in de E.G. inzake het regionaal beleid en zo ja welke.

Bijlage bij aantekening Regionaal beleid
d.d. 22 januari 1974

Model I: (Voorzitterschap)
Wil het fonds gedurende de eerste drie jaar verdelen in een gedeelte dat moet worden verdeeld volgens de sleutel van de Commissie en een deel dat zal moeten toevloeien aan de meest achtergebleven gebieden. Voor het eerste jaar zou 60%, voor het tweede jaar 40% en voor het derde jaar 20% volgens de concentratiesleutel worden verdeeld. Dit zou dus betekenen dat vanaf 1977 het totale fonds zou zijn onderworpen aan het regime zoals door de Commissie voorgesteld. Met andere woorden het fonds zou geleidelijk aan toegroeien naar het Commissiestelsel.

Model II: (Frankrijk) wil ook verdeling van het fonds t.w. 90% volgens de kriteria van de Commissie en 10% te reserveren voor de meest achtergebleven gebieden. Dit voorstel wijkt dus weinig af van het Commissievoorstel.

Model III (Luxemburg) stelt een fonds voor met een relatief bescheiden beginbedrag dat jaarlijks groeit met als doel een jaarlijkse omvang van 1 miljard RE na drie of vier jaar. Vanaf dat tijdstip zou het Commissievoorstel moeten worden toegepast. Dit voorstel heeft twee varianten:

a) 250 miljoen RE in 1974, 330 miljoen RE in 1975 en 460 miljoen RE in 1976, d.w.z. 1,076 miljard voor drie jaar. In 1977 zou dus het tijdstip zijn bereikt van 1 miljard RE per jaar met toepassing van het Commissievoorstel.
b) een tweede variant wil het 1 miljard RE-stadium per jaar reeds bereiken in de loop van het derde jaar.